

# Ο ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ (\*)

*Ἡ Μάγισσα*

"Ωχου μου!... άλλοι μου!... τρισαλλοί μου!...  
Σκοταδοδιγατέρα, ἂν μάπαρνιέσαι  
τὴν ἄγρια μου κατάρη θὰ σοῦ δόσω!...

*Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας*

Χοιλάζουνε τὰ σωτικά μου!... Καλῶς νὰ ἔρθει  
ἢ ἄγριου σου κατάρη νὰ μοῦ τὰ δροσίσει!...

*Ἡ Μάγισσα*

Μάρμαρα τάρταρα τῆς κάτω Γῆς θεμέλια  
καὶ λάβες τῶν βουρκάνων,  
ἢ μάννα ἢ ἀτιμασμένη ἀπὸ τὴν κόρη της,  
μὰ τὸ δασύτριχον ὄργανο τοῦ Ἐωσφόρου  
καὶ μὰ τῆς Στρίγγλας τὸ ἄπατο πιθάρι,  
προσταῖζει σεις  
στὴν κόρη της τὸ θάνατο ποῦ ἐξήλεψε νὰ δόστε!.....

*Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας*

"Ἦλιε μου, ἢ ξάγνιανη Ζωὴ κι ἂν φύγει  
τὸ φῶς σου νοσταλγεῖ...  
Τοῦ πόνου ἰέρεια γίνομαι καὶ τοῦ φωτός σου  
καὶ σὲ παρακαλῶ: Τὸ φῶς σου  
ρῖξε το καὶ στὴ μάννα τὴν ἀσβολερὴ  
τὴν κόρη της νὰν τὴν ἰδεῖ νεκρή!....

*Ἡ Μάγισσα*

"Ἀκουσες, δυγατέρα; θάνατος σοῦ μέλλει!...

*Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας*

Κι ἄκουσες μάννα; Θὰ με ἰδεῖς τότες νεκρή!...

*Ἡ Μάγισσα*

"Ἀκουσες, δυγατέρα; Θὰ χαθεῖς γιὰ πάντα!...

*Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας*

Κι ἄκουσες, μάννα; Τὸ χαμό μου ἐσὺ θὰ νιώθεις!....

*Ἡ Μάγισσα*

"Ἀχ! σκύλλα, τί σὲ κάνει καὶ τὸ βράχο ἀφίνεις  
τί σοῦφτεξεν ἢ μάννα σου καὶ τ' ἢ γενιά σου;!...

*Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας*

"Ἀχ! Μάννα, ἐσὺ δὲ βλέπεις πὸς ὁ Γῆλιος φλέγεται;

Φλέγονται καὶ τὰ σωτικά μου... ἐγῆναν Ἡλιος!...  
μήπως καὶ με τραβάει τὸ γένος τοῦ Πατέρα;...

*Ἡ Μάγισσα*

Μὲς στὰ σκοτάδια σῆσπειρεν ὁ Ἀράτης  
μιά νύχτα ποῦ βροντοχτυποῦσε ὁ Οὐρανός...

*Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας*

"Ἀχ! σφιχταγκυλισμένοι ἐσεῖς κι ἀφαιρεμένοι  
δὲν θὰ τὴ νοιώσατε τὴ σαϊτιά τῆς Ἀστραπῆς!...

*Ἡ Μάγισσα*

"Ἄλλοι!... ἄλλοι!... ἄλλοι καὶ τρισαλλοίμονό μου...

*Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας*

Μένα ἢ ματιά του εἶναι Ἀστραπὴ  
κι ὅπου πατεῖ βροντὴ ἀντηχεῖ στὰ σωτικά μου!...  
"Ἀχ, μάννα μου, παραίτα τὴ σπηλιά!...  
Ἀστράφτει καὶ βροντάει στὰ σωτικά μου!...  
Εἶναι τὸ πάτημά του!... Ἐπρόβαλε ἢ ματιά του!...

*Ὁ Ἀρηγιανός*

"Ἐρχομαι ἀπὸ τὴ χώρα  
καὶ θέλω νὰ διαβῶ στὸν Πέρα κόσμο  
ὅπου ἢ Πεντάμορφη Ἀφροδίτη  
τὸν Ἀντρειωμένο καρτεράει νὰν τὴν ἐλευτερώσει....  
"Ἐ, σὺ, κούφταλο, ποῦ ἀπλωσες τὰ χέρια,  
ἂν εἶσαι ἢ Μάγισσα ποῦ μοῦπιεν θάπανήσω  
διάβα ἀπὸ κεῖ καὶ δεῖξε μου τὸ δρόμο!...

*Ἡ Μάγισσα*

Κρέας ἀνθρώπινο μυρίζει...  
ἔρχεται ἢ τσίκνα στὰ ρουθοῖνια μου  
τὴν ὄρεξή μου νὰ κινήσει!...

*Ὁ Ἀρηγιανός*

"Ἐχω στὴ διάτα τοῦ Ρηγὸς ὑπόσχεση δομένη  
κὲγὼ ποτὲς τὸ λόγο μου δὲν τονὲ δευτερόνω!...  
Δέξου λοιπὸν τὴν κονταριά στὰ στήθια!...

*Ἡ Μάγισσα*

Χὰ χά!... Χὰ χά!... ἀφ τὸ γέλοιο μου τριαντάζει ἢ  
[πλάση  
καὶ τὸ κορμὶ τῆς Μάγισσας ἄρματα δὲν τὸ πιάνουν!..

*Ὁ Ἀρηγιανός*

Μὲ δυναμόνει ὁ ἀντίλαλος τῶν βράχων  
καὶ τὸ κοντάρι ἂν ἔσπασε μὰ ἔχω σπαθί!...

*Ἡ Μάγισσα*

Χὰ χά!... Χὰ χά!... ραγίστηκαν οἱ βράχοι  
καὶ μπρόςμου δίχως ἄρματα στέκεται ὁ Ἀντρειωμένος!

(\*) Κοίταξε ἀριθ. 451.

*Ο Ἀρήγιανος*

Ἐμέν' μὲ λέν' Ἀρήγιανο στὸν κόσμον ξακουσμένο  
κἔχω σὰν Ἑλληνας τσιαμπᾶ καὶ διασὰ λάσια στήθια,  
κἔχω καὶ μπράτσα σίδερο καὶ δάχτυλα ἀτσάλεια!....  
Ἔ, πετροκαταλύτσια, ἂν σὰδράξω!...

*Οἱ ἀνέμοι*

Πετάξετε τὰερόπουλα καὶ διαλαλεῖστε  
στοὺς κόσμους γύρο  
τὸ πάλεμα τῆς Μάγισσας μὲ τὸν Ἀντρειωμένο!...

*Ἡ Μάγισσα*

Στοιχειὰ τῆς Νύχτας  
ἐδῶ ἢ κυρά σας  
σᾶς προσκαλεῖ!...

*Ο Ἀρήγιανος*

Ἔχω νουρίτσια στὸ κορμὶ καὶ τὰ στοιχειὰ μὲ τρέμουν!...

*Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας (ἀπὸ τὸ βράχο.)*

Λεβέντη, ἐγὼ ἢ Μαγισσοπούλα ἐδῶ  
ἐδῶ ἀφ' τὸ βράχο μου σοῦ κραῖζω  
δὲν σοῦ τραγουδῶ...  
μόν' σὲ κοιτάζω...  
Ἄστιν τὴ Μάγισσα, εἶναι μάννα μου  
κἔλα κοντά μου!  
Ἔλα κοντά μου γιατί σ' ἀγαπῶ!...  
Ἀχ! μὲ ποιά λόγια νὰ σ' τὸ πῶ;...

*Ο Ἀρήγιανος*

Ἄ!

*Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας*

Ἄστιν τὴ Μάγισσα, εἶναι μάννα μου  
κἔλα κοντά μου.—  
Ἐγὼ ἀφ' τὸ γένος μου ἔφνυγα  
φεύγα καὶ σὺ ἀφ' τὸ Ρήγα...  
Δὲν εἶναι πίσω ἐκεῖ Ἀφροδίτη  
δὲν εἶναι κόσμος πέρα,  
μόνο ἀφ' τὰ δώματα τ'ἀνάερα  
μιὰ Ἀθάνατη ἐσὺ μάγεψες καὶ γίνηκε θνητή!...

*Ο Ἀρήγιανος*

Ποιὸς μὲ κλιεῖ; ποιά τραγουδεῖ;  
ποιά εἶναι ἢ φωνὴ τὰ σπλάχνα μου ποῦ μου κινεῖ;  
Δὲν τάνυσαν τὰ χέρια μου ποτὲς δοξάρι  
σὰν τὴ φωνὴ ποῦ τὶς χορδὲς τῆς καρδιάς μου τινύει!...

*Ἡ Μάγισσα*

Ὁ Τσιαμπατρόφος δειλίωσε κι ἀφίνει τὸν ἀγῶνα!...

*Ο Ἀρήγιανος*

Ὅλα τὰ τραγούδια ποῦ μοῦ πλέξανε

τὶς παληκαριές μου ποῦ διαλάλησαν  
καὶ τὸν κόσμον ἢ δόξα μου πλημμύρησε,  
ὅλα τὰ τραγούδια τᾶκονα ἦσυχος!...  
Τοῦτο τὸ τραγούδι ποιὸς τὸ τραγουδεῖ;  
Τοῦτο τὸ τραγούδι τὴ γαλήνη μου  
μοῦ τὴν πήρε... πάει ἀπὸ τὰ σωτικά μου!...

*Ἡ Μάγισσα*

Ὁ Ἀντρειωμένος ἔδωκεν ὑπόσχεση στὸ Ρήγα!...

*Ο Ἀρήγιανος*

ὦ! πὰ τί θέλεις σὺ στὸ δρόμο μου,  
σκοταδογύναικο;  
Ἄπὸ τὰ τσίνορά σου, ποῦ εἶναι νὰ γελῶ,  
σὲ ἀπάξω καὶ σὰν πούπουλο ἀπὸ ἐμπρὸς σὲ πετῶ!...  
(Τὴν πετάει).

*Ἡ Μάγισσα (παραρριμένη μακριά.)*

ὦχου μου! ὦχου ἢ δύσμοιρος, ὦχου ἢ βαριεστισμένη  
ποῦ ἐκύλισα, ποῦ μῆρριξε!...

*Ο Ἀρήγιανος (βλέποντας τὰ τσίνορά της,  
ποῦ ἀπομείναν στὰ χέρια του.)*

Κατάρια! Μὲς στὰ χέρια μου ἀπομείναν  
οἱ βρώμιες τρίχες τῶν ματιῶν σου;!...  
φοῦ!...τὶς φουσῶ νὰ σκορπιστοῦν στὰ πέρατα τοῦ Ἀδῆ!..

*Ἡ Μάγισσα*

Ἀχ! Τί εἶναι; ποῦ εἶμαι;!...

*Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας*

Λεβέντη, ἐγὼ ἢ Μαγισσοπούλα ἐδῶ  
ἐδῶ, ἀφ' τὸ βράχο μου σὲ κραῖζω  
δὲν σοῦ τραγουδῶ  
μόν' σὲ κοιτάζω...  
Ἔλα κοντά μου  
κ' ἔφνυγα ἀπὸ τὴ γεννιά μου!

*Ο Ἀρήγιανος*

Ἐσὺ εἶσαι; ἐσύ;  
ὦ τί χρυσὴ  
σὲ περιλεῖ χλαμύδα...  
Λάμπεις σὰν ἥλιος!...  
Εἶσαι θεὰ νὰ πέσω νὰ σὲ προσκυνήσω;...

*Ἡ Μάγισσα (σύχρονα.)*

Ἀχ! Τί εἶναι; ποῦ εἶμαι; ποῦ εἶμαι;!...  
Δὲν εἶμαι ἢ Μάγισσα; δὲν εἶμαι ἐγὼ;!...  
Ἐσὺ ὁ Λεβέντης μὲ τὴ χαιτή τ' εἶσαι;  
Θεὸς μὴν εἶσαι νὰ σὲ προσκυνήσω;...

*Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας*

Δὲν εἶμαι ἐγὼ θεά, δὲ λάμπω ἐγώ...  
εἶναι ἢ ματιά σου ποῦ μὲ φλέγει...  
Μόν' μαρμαρόπορτα κλεισμένη ἀνοιγώ  
στὸ κάστρο τὸ ταρτάρινο ποῦ κρύβει ἢ Γῆ  
κ' ἐκεῖ τὸ θάνατο ἐγὼ πνίγω  
στοῦ Ἐρωτα τὴν πηγὴ!...

*Ὁ Ἀρήγιανος*

Ὡ θεά, μ' αἰνίγματα μιλεῖς!...  
Μὲ προσκαλεῖς  
κοντά σου νὰ ἔρθω ὁ ταπεινός;

*Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας*

Τί λέγει ὁ Ἀρήγιανος;  
Ἄνοιξε πιά τὴν ἀγκαλιά σου  
στὸ σφιχταγκάλιασμά σου  
εἶναι ἢ πηγὴ ποῦ λαχταρῶ  
γιὰ νὰ πνίξω τὸ χάρο!...

*Ὁ Ἀρήγιανος*

Ἄχ! ἢ ἀγκαλιά μου σὲ προσμένει!...

*Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας*

Ὡ! Τί χαρά! μὲς τὰ φιλιὰ μας, τί χαρὰ  
τῆς μάννας μου θὰ πνίξω τὴν κατάρη!...  
Μὲ καταράστη, ἀγάπη μου, ἄκου, νὰ πεθάνω...

*Ἡ Μάγισσα*

Κόρη μου!... Ἐσὺ εἶσαι ἢ κόρη μου  
κ' εἶναι ὁ Λεβέντης ὁ ἀγαπητικός σου!...

*Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας*

Μάννα μου! Βλέπεις, μάννα μου;!...

*Ἡ Μάγισσα*

Βλέπω;!... νῶ! Βλέπω;! ὦ τώρα νιώθω!...  
Ἐκεῖνο, τ' εἶναι ἐκεῖνο;...

*Ἡ κόρη τῆς Μάγισσας*

Ἐκεῖνος εἶναι ὁ Γήλιος!...

*Ἡ Μάγισσα*

Ὁ Γήλιος;!...  
Ὡ! Τ' εἶμουν! Τ' εἶμουν!... Τ' εἶμουν!...  
Ὡ Γήλιε! ὦ Γήλιε! πνίγεται ἢ φωνή μου  
κ' εἶναι ἀξιατέρωτη ἢ λαλιά μου ἔμπρὸς σὲ σένα!...  
Κ' ἐσὺ εἶσαι; ὁ σαστικός τῆς θυγατρὸς μου  
ποῦ μᾶφφερε τὸ φῶς μου;!...  
ὦ εὐλογημένη ἢ δόξα σου κ' ἢ δύναμή σου!...

*Ὁ Ἀρήγιανος*

Ὡ Μάννα μου, εἶμαι ἐγὼ παιδί σου!...

*Ἡ Μάγισσα*

Ἐγὼ εἶμαι σκλάβη σου!...  
ὦ Γήλιε!... ὦ Γήλιε, πνίγεται ἢ φωνή μου!..  
Εἶδα τὴν ψυχὴ μου!...

**ΓΙΑΝΗΣ ΚΑΜΠΥΣΗΣ**

## © Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Δὲ γράψαμε τίποτα, ἂν καὶ ἀξίζε νὰ γραφοῦνε πολ-  
λά, γιὰ τὴν «Ἀγνοση» τοῦ Μπισόν ποῦ παίχτηκε ἄπειρες  
φορὲς τοῦτο τὸ καλοκαίρι στὸ «Θέατρο Κυβέλης» μ' ἐπι-  
τυχία μοναδικὴ καὶ μὲ... μοναδικότερες εἰσπραξές.

— Πατεῖς με πατῶ σε πήγαινε ὁ κόσμος νὰν τὴ δεῖ.  
Τὸ ἔργο ἀνάβαθο, ἀψυχολόγητο, θεατρνίστικο. Τὸ παίξιμο  
ὅμως τῆς Κυβέλης ἀμίμητο. Μὲ τὴν τέχνη τῆς ἢ Κυβέλης  
κατάφερε νὰ σκεπάσει ὅλα τὰ ψεγάδια τοῦ ἔργου καὶ νὰ  
τοῦ δώσει τέτιαν ἀξία ποῦ κι ὁ Μπισόν, ὅταν τὸγραφε, δὲ  
θὰ τὴν ὄνειρευτήκε.

— Τὸ ἐλληνικὸ (Ν) κοινίτετο ποῦ ἴδρυνε ὁ Καλομοί-  
ρης δίνει στὶς 30 τοῦ Ὀχιώβρη στὸ Ὁδεῖο τὴν πρώτη  
συναυλία του. Εἰδικὸς συνεργάτης μας θὰ γράψει γι' αὐτὸ  
στὸ «Νουμά».

— Θυμίζουμε στοὺς συντρομητάδες μας τὴ δήλωση  
ποῦ δημοσιέψαμε στὴν 557 σελίδα τοῦ περασμένου «Νου-  
μά». Ἐλπίζουμε νὰ μᾶς ἀναγκάσουνε νὰ τὴν ξανατυ-  
πώσουμε.

— Ὁ ἐκδοτικός οἶκος Φέξη θὰ ἐκδώσει σὲ λίγο, καθὼς  
μᾶς βεβαίωσε ὁ κ. Ι. Ζερβός, τὶς «Νησιώτικες Ἱστορίες»  
τοῦ Ἀργύρη Ἐφταλιώτη. Ὅλα τὰντίτυπα τῆς πρώτης ἐκ-  
δοσης ἔχουν πουληθεῖ καὶ ἄς χαροῦνε, τώρα ποῦ ξανατυπώ-  
νουνται, ὅσοι λαχταροῦνε νὰ τὰποχτήσουν.

## ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Α. Μ. Πῶς νὰ σοῦ ποῦμε ποῦ εἶναι ἢ *Μυρτιώτισσα*  
ἀφοῦ μπορεῖ νὰ μὴ τὴν ξέρουμε καὶ μεῖς; Κ' ἔπειτα, τὸ  
κάτω κάτω, μιά καὶ θέλει νὰ κρυφτεῖ, μὲ ποῖο δικαίωμα  
ἐμεῖς θὰ σοῦ τὸ φανερώσουμε; — κ. Ι. Μαβ. Heidelberg.  
Λάβαμε τὴ συντρομὴ καὶ σοῦ στέλνουμε τὸ φύλλο — κ.  
Θ. Νικ. Κάιρο. Λάβαμε τὴ συντρομὴ τοῦ 911 κ' εὐχαρι-  
στοῦμε. — κ. Ι. Σρηστ. Portland. Ἡ Φλογ. ἔχει 3 1)2 δρ.  
Γιὰ τὰλλα θὰ σοῦ γράψουμε.

## ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ

ὑπὸ τοῦ κ. **Πετ. Περίππου**, Καθηγητοῦ,  
ἀριστεύσαντος ἐν Διμοσίῃ διαγωνισμῷ πρὸς συγ-  
γραφὴν Ἀγγλικῆς Μεθόδου πρὸς χρῆσιν τῶν ἐμπο-  
ρικῶν Σχολῶν. Ὁδὸς Τζώρτζ 9 Β.